

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 19.

Tiende Session.

18de Møde.

Torsdagen den 4de Novbr.

(Fortsat.)

Thalbitzer (fortsat): Min ærede Sidemand (Beutner) har udhævet, at vi gaae for vidt, at vi ikke behøve at udrede saa store Udgifter. So, vi behøve det; — thi jeg maa bemærke, at Frederiksfunds-Beien er en Postvei, og der indløber undertiden Klager over den, og det bliver os af Ministeriet paalagt at holde den vedlige, naar vi ikke gjøre det. Vi vide ogsaa, at hvad Lovgivningen bestemmer — at vi ikke maae anvende mere end den eller den Sum til dette Arbejde, — kan paa Grund af Tidsforholdene ikke overholdes; skulde det overholdes, maatte vi holde os til den ældre Anordning, som indstifter Amtsrepartitionsfonden og bestemmer Regulativet for samme, og som siger, at ingen Amtsrepartitionsfond maa udskrive mere end 4 Mark pr. Tde. Hartkorn. Denne Bestemmelse bestaaer endnu og kan ikke hæves uden med Regjeringens Minde. Vi ere altsaa, da der er indtraadt den store Forskjel mellem de oprindeligt bestemte 4 Mark og den Sum, der nu udskrives, i det besynderlige Tilfælde hvert Aar at maatte andrage hos Ministeriet om Tilladelse til at udskrive istedetfor 4 Mark over 9 Rd. pr. Tde. Hartkorn. Kunde vi gjøre, som min ærede Sidemand antydede, og sige: det ville vi give, men heller ikke mere, — saa vare vi hjulpne; og vilde den høitagtede Minister tiltræde denne Ansøelse, saa vilde jeg med Glæde tage mit Forslag tilbage; thi saa var det udrettet meget mere end ved at faae en

3—4 Bomme. Men saaledes troer jeg neppe, at vi ville blive begunstigede. — Den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kred (Drejer) holder sig til Principet. Ja, vil man ikke vige fra Principet, men sige, at dette fordrer bestemt, at Bommene skulle bort, og at man slet ikke tager noget Hensyn til, at der her foreligger et ganske exceptionelt Tilfælde, hvor en Undtagelse synes i høi Grad berettiget, saa maa man naturligvis samstemme med ham.

Nørgaard: Jeg vilde blot i Anledning af Forslagsstillerens Uttringer tillade mig at bemærke, at, saafremt det skulde tjene som et Argument til Forslagets anbefaling, at Arbejdslønnen, som han yttrede sig, var højere i Kjøbenhavns Amt end andre Steder, da troer jeg ikke, at det forholder sig saaledes. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring af Beboerne her i Egnen, saa er Arbejdslønnen i Kjøbenhavns Omegn endog billigere, end den for Tiden er paa mange Steder i Jylland. Dette kan altsaa ikke tjene til at anbefale Forslaget men snarere til, at man ikke skulde gaae ind derpaa. Naar den ærede Forslagsstiller endvidere nævnte en Sum af 45,000 Rd. som i dette Aar svarede af gl. Kjøbenhavns Amt til Amtsrepartitionsfonden, da maa jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at denne Sum vel er stor, men dog ikke saa affrækkende, naar man seer hen til, hvad der bliver udredet andre Steder. Der er flere jydskke Amter, hvor der udredes over 50,000 Rd. til Amtsrepartitionsfonden alene til Beiene (Thalbitzer: Er det paa 9000 Tdr. Hartkorn?). Ja, jeg skal ikke for Dieblisset gaae ind paa at undersøge, hvorvidt det ene Amt har mere eller mindre Hartkorn end det andet, men jeg maa fast-